

Årskrönikan 2010

Vilket år 2010 blev.. så mycket framgång och så mycket erfarenhet på ett år!!

Rein In Sweden

Året började segt med en varjavinter men trots det började vi planera tävlingar och åka till USA för utbildning. Tävlingarna på Skålltorp blev succé med Jessica Hellstrand i sekretariatet och alla mina ihärdiga elever som ställde upp som funktionärer. Detta trots att parkeringen fortfarande var fylld med snö och platsen var minimal var de allra flesta nöjda. Nästa tävling i Axevalla Körhall blev en ännu större hit och vi fick för första gången i Sverige tävla på riktiga internationella mått 40 X 80. Jag & Jane slog till med en 71 runda och Jane var äntligen i sin forna form. Denna häst som är så bra men som aldrig fått visa sin kapacitet tidigare.

Utan Jim & Chuck..

hade det aldrig gått, Jim med sitt otroliga tålamod som lärt mig så mycket! All tid som han har ägnat sig åt mig och åt att få mig att nå den kapacitet jag har men inte riktigt fått ut. Jim som stod bakom mig under hela VM:et både genom förberedelser och tävling och efteråt. Ingen hade fått mig att må så bra efter ett så katastrofalt slut på en tävling. Han hjälpte mig att inse att det inte fanns något jag kunde göra åt det som hände och att jag gjorde ett bra jobb med tanke på omständigheterna.

Chuck som med väldigt mycket färre ord och mindre tid men med sin respektingivande personlighet gett mig så mycket inspiration. Även om Chuck inte var i stallet så ofta som man önskat så fanns det ju många likheter mellan hur man ska behandla en biljard-kö och en reining häst enligt Chuck; med långsamma men bestämda rörelser och focus. Råden vid biljardbordet var också en del i min träning som var avgörande för ett bra år. Det är bland annat dessa nyckelpersoner som jag har fått självförtroende, erfarenhet & nycklar till framgång 2010.

Nytt ridhus, nytt stall, nyutbildad coach och en hästägare som inte ger upp

- Min man Henri

Med mycket erfarenhet och kunskap men utan träningsmöjlighet hade det ändå inte gått men i september 2010 stod ridhuset klart, byggt och rest av Henri Hokkanen själv. Henri jobbade dygnet runt sedan januari för att få upp detta enorma bygge på 20 X 52 meter med ett specialunderlag för reining. Taket av plåt, takstolar av fackverk i stål och vindnät på sidorna. Ett fantastiskt bygge både funktionellt och snyggt. Stallet med 7 rejäla boxar är snart helt klart det också med boxar helt i stål.

Henri är också avgörande för att träningen hemma har gått bra. Jim är ju inte här hela tiden och ibland behöver man ett par extra ögon som kan se om det är bra eller vad som behöver ändras. Henri har lärt sig att kunna coacha mig både hemma och på tävlingsbanan och hjälper till så fort han har tid. Hans utbildning 2010 har också varit till stor hjälp plus att han äger en hel del hästar som jag tränar och tävlar. Hur många har en sådan hästägare bakom sig som bara betalar och betalar utan tvivel.

Ingen får väl oftare än jag höra att ingen i Sverige kan träna unghästar..

I augusti kom chansen, Heli & Tom kom med sin egen uppfödning Tuff Turns Magic och ville att jag skulle starta SQHAs Futurity med honom 3 månader senare. Han hade varit riden förut men kunde i stort sett bara skritt trav och galopp på skogsturer. Jag slet och jobbade med Magic som inte alls hade någon större lust att bli tävlingshäst på 3 månader. Vi slet med spinnen, stoppen, cirklarna och rollbacken och två veckor innan tävlingen satte vi de första bytena. Jag fokuserade stenhårt och gick in och vann reiningen på 68 p. Dessutom blev vi tvåa i pleasuren och totalt vann vi 9500 kr. Det var ett fantastiskt ögonblick när Heli tårögd kom fram och tackade och gratulerade. Det är också tack vare dessa och alla andra fantastiska hästägare som trott på mig som jag har att tacka för ett fantastiskt 2010.

VM i Kentucky

En erfarenhet som endast 60 ryttare i världen fått chansen att vara med i. Där lyckades vi få vara med och visa att vi i Sverige vill vara med, trots en egen insats pengar som dock var mindre än den erfarenhet som det var värt. Pengarna som vi fick betala var inte mer än det hade kostat oss att åka till EM i Schweiz och det kan ju väldigt många få göra. VM är ju bara en gång i livet.. eller? För mig var VM en otrolig erfarenhet och upplevelse men det bästa är nog ändå den respekt som det burit med sig. Äntligen kan folk förstå att vi tävlar på samma nivå som de andra landslagsryttarna bara det att det är en annan gren. Jag är så tacksam för att Henri pushade och Jim ordnade och Michelle lånade ut sin häst till mig. Man glömmer ju aldrig när Shawn Flarida och senare Craig Schmursal faktiskt önskade mig lycka till precis innan mitt namn kom upp på skärmen i VM 2010.

Hemma hos Shawn Flarida

Vem hade väl kunnat ana att jag skulle få komma hem till Shawn. Shawn Flarida som jag studerade in i detalj för att få reda på vad han hade för knep. Shawn som var bäst i världen i reining. Nu fick jag dessutom rida med honom och ställa frågor om varför och hur.. Hade det inte varit för Jim så hade det nog inte varit så roligt. När Jim presenterade oss för Shawn förstod man vilken respekt man fick när man var med Jim. Shawn respekterade Jim och hans unghästkunskap. Lite senare på året hade Shawn frågat Jim var vi tog vägen? Jim svarade att vi åkt hem till Sverige.. Jaha, de var trevliga sa Shawn och bad Jim hälsa... -Hälsa tillbaka säger jag ... vilket år 2010!

Förra året var det TV, nu var det radio..

Tack vare VM och all annan framåtanda som finns runt oss så blev det flera radiointervjuer och SLA gjore två reportage om mig. Dessutom var vi i Falköpingstidningen inför VM och även vid vår första tävling på Axevalla. Och sist ut i Mariestads Tidningen.

Tillbaka till där det började en gång i tiden..

Som grädde på moset så blev en av de sista reiningminnena 2010, min uppvisning i Mariestads Ridklubbs ridhus. Mamma var där och hade stolt tagit med sig sina 5 vänner, några gamla stallkompisar från förr var där, nya okända ansikten var där och Mariestadstidningen med sin välkända fotograf Jan Fleischman. Han var överallt och tog bilder och läktarna fylldes upp, ju längre uppvisningen höll på desto roligare blev det och när jag kom till spinnen började alla applådera! Dagen efter var vi på förstasidan i Mariestads Tidningen, en tidning som jag minns min mor och far alltid läsa vid köksbordet när jag växte upp. Mariestads Ridklubb var speciellt eftersom det var där jag började min karriär till häst 1982 och avslutade 2010.

**Tack till alla ni som står bakom oss, alla elever, våra
föräldrar, hästägare och alla andra som tror på oss!**

&

Gott Nytt År!!